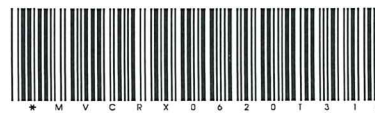

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX0620T31
prvotní identifikátor

Kancelář ministra vnitra
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č. j. MV-192160-2/KM-2021

Praha 8. prosince 2021
Počet listů: 5

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

ve věci stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., kterou podal par. nar. trvale bytem (dále též jen „stěžovatel“) proti výši úhrady sdělené podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. k jeho žádosti o informace ze dne 23. 10. 2021 vedené pod čj. PPR-36752/ČJ-2021-990810

takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. se výše úhrady snižuje na 0 Kč.

Odůvodnění

Dne 23. 11. 2021 byla Ministerstvu vnitra doručena stěžovatelova stížnost datovaná dnem 16. 11. 2021, podaná dle § 16a odst. 1 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., ve které brojí proti výši úhrady 1 004 Kč stanovené Policií ČR, Policejním prezidiem (dále též jen „povinný subjekt“) výzvou ze dne 16. 11. 2021 čj. PPR-3672-3/ČJ-2021-990810 v souvislosti s vyřizování stěžovatelovy žádosti o informace ze dne 23. 10. 2021.

Z předložené spisové dokumentace byly pro rozhodnutí ve věci zjištěny následující podstatné skutečnosti. Stěžovatel požádal svojí žádostí ze dne 23. 10. 2021 dle zákona č. 106/1999 Sb. o poskytnutí: „kasační stížností sp. zn. 10 As 338/2019 proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 9. 2019, čj. 11 Ad 22/2017-63 a rozhodnutí čj. PPR-1297-32/ČJ-2012-990131 ze dne 20. 7. 2017“.

Povinný subjekt zaslal stěžovateli své sdělení datované dnem 8. 11. 2021 čj. PPR-36752-2/ČJ-2021-990810, kterým ve smyslu § 14 odst. 7 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. prodloužil lhůtu pro poskytnutí informace o 10 dnů.

Následně povinný subjekt vyzval stěžovatele k úhradě nákladů ve smyslu § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., ve výši 1 004 Kč a to výzvou ze dne 16. 11. 2021 čj. PPR-36752-3/ČJ-2021-990810. Uvedl, že aby bylo možné požadované dokumenty poskytnout, byla provedena jejich anonymizace z důvodu ochrany osobních údajů a informací o soukromí třetích osob. Vyhledávání a oddělení poskytnutelných informací od těch, které poskytnuty býti nemohou, je pak třeba považovat za mimořádně rozsáhlé vyhledávání. V této souvislosti odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 76/2014 nebo Krajského soudu v Hradci Králové 52 A 99/2016. Požadované dokumenty mají dohromady 37 stran a jejich příprava k poskytnutí zabrala jednomu pracovníkovi 4 hodiny práce. Uvedenou činnost považuje povinný subjekt za mimořádně rozsáhlé vyhledávání a výslednou částku stanovil jako násobek hodinové sazby mimořádně rozsáhlého vyhledávání stanovené sazebníkem úhrad a výše uvedenou dobu 4 hodin. Výsledná částka tak činí 1 004 Kč.

Na toto podání reagoval stěžovatel podáním stížnosti proti výzvě k úhradě nákladů, tj. stížností ve smyslu § 16a odst. 1 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. Namítá, že výzva k úhradě nákladů měla být vydána v 15 denní lhůtě, což nebylo ze strany povinného subjektu dodrženo a neměl tak právo úhradu požadovat. V této

souvislosti odkázal stěžovatel na nález Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2019 sp. zn. I. ÚS 1083/16.

Dále stěžovatel uvádí, že povinný subjekt musí uvést skutečnosti, na základě kterých byla výše úhrady stanovena a způsob stanovení úhrady. Výzva povinného subjektu však dostatečnou argumentaci v tomto směru neobsahuje a ani ve vztahu ke stanovené hodinové sazbě nákladů. Vyhledání požadovaných informací pak představuje pouze administrativní a intelektuálně nenáročnou práci s již existujícími informacemi.

Navrhuje, aby nadřízený orgán vydal informační příkaz příkazující povinnému subjektu informace poskytnout nebo aby je poskytl sám.

Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán se zabývalo námitkami stěžovatele i spisovým materiálem a k věci uvádí následující.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dále může povinný subjekt vyžádat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání se jedná tehdy, jestliže je shromáždění informací pro povinný subjekt v jeho podmínkách natolik časově náročné, že ho již nelze považovat s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti za nezatěžující součást obvyklé agendy. Za součást mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací je třeba považovat nejen vyhledání informací, ale i jejich shromáždění a zpracování do odpovědi žadateli, neboť bez toho by nebylo možno vyhledané informace k žadateli přenést. Ve vztahu k nyní účinné právní úpravě navíc soudní praxe připouští úhradu za vyhledání poskytnutelných informací, tj. za jejich faktické oddělení od informací, jejichž poskytnutí je zákonem vyloučeno (viz Nejvyšší správní soud z 31. 7. 2014 sp. zn. 5 As 76/2014).

Dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. v případě, bude-li povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena a jeho součástí musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů stížnost dle § 16a odst. 1 cit. zákona. Úhradu nákladů lze tedy považovat za přiměřené a legitimní opatření, které nenarušuje právo na informace, neboť není důvodem odepření poskytnutí informace, ale fakticky cenou

informační služby, tj. podmínkou, jejíž splnění obecně vede k poskytnutí požadovaných informací.

Ministerstvo vnitra souhlasí se stěžovatelem, že v případě marného uplynutí lhůty pro vyřízení žádosti podané dle zákona č. 106/1999 Sb., ztrácí povinný subjekt nárok na úhradu nákladů ve smyslu § 17 cit. zákona. Toto ustanovení totiž stanoví, že výzva musí být učiněna před poskytnutím informace. Na druhou stranu není správná úvaha, že by tato lhůta byla pouze 15 denní. Zákon č. 106/1999 Sb. ve svém § 14 odst. 7 umožňuje, aby povinný subjekt lhůtu pro vyřízení žádosti prodloužil až o 10 dnů, přičemž i v této době je možné žádat úhradu spojených s poskytováním informací. V daném případě učinil stěžovatel svoji žádost dne 23. 10. 2021. Lhůta 15 dnů připadla tak na sobotu 6. 11. 2021. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek pak je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den. Tohoto dne, tj. 8. 11. prodloužil povinný subjekt lhůtu pro vyřízení žádosti o 10 dnů, přičemž stěžovatele o prodloužení lhůty prokazatelně vyrozuměl. Konec prodloužené lhůty pak připadl na 17. 11. 2021, přičemž povinný subjekt vydal výzvu k úhradě nákladů dne 16. 11. 2021. Výzva tak byla povinným subjektem učiněna ve lhůtě stanovené zákonem.

Stran odůvodnění požadované úhrady má Ministerstvo vnitra za to, že z výzvy povinného subjektu je dostatečně zřejmé, že úhrada je požadována za vyhledání poskytnutelných informací z požadovaných dokumentů a jejich oddělení od zbytku textu. Ostatně sám stěžovatel vůči tomuto postupu vznášá námitku týkající se intelektuální nenáročnosti takové práce. S obsahem námítky nadřízený orgán souhlasí, nicméně intelektuální náročnost vyhledávání informací není podmínkou pro to, aby za vyhledání informace mohla být požadována úhrada nákladů. Naopak případná intelektuální náročnost by mohla být důvodem pro odmítnutí žádosti z důvodu uvedeného v § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Současně v případě mimořádně rozsáhlého vyhledání informace nebylo třeba, aby povinný subjekt specificky odůvodňoval jednotkové náklady na hodinu vyhledávání, které jsou stanoveny sazebníkem úhrad za poskytování informací.

Ze spisové dokumentace je současně zřejmé, že vyhledání požadovaných informací ve smyslu výše uvedeného bylo již povinným subjektem fakticky provedeno, přičemž dle vyjádření nadřízeného pracovníka, který vyhledávání prováděl, trvalo vyhledávání přibližně 4 hodiny. Z uvedeného vyjádření ani ze spisového materiálu tak nelze postavit najisto, zda vyhledání stěžovatelem požadované situace skutečně trvalo tak dlouho, aby ve smyslu sazebníku úhrad za vyhledávání povinného subjektu bylo možné požadovat úhradu za celé 4 dokončené

hodiny vyhledávání. Za této situace by bylo možné stanovit výši úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání v rozsahu 3 hodin. K tomu je třeba dodat, že požadovaná informace není natolik specifická, aby ji mohl vyhledávat pouze úzký omezený okruh pracovníků. Uvedená časová dotace spojená s vyhledáváním požadované informace tak v podmínkách Policie ČR, jejíž příslušný organizační článek má více než 1 000 pracovníků, nepředstavuje náročné vyhledávání, které by se natolik vymykalo běžné agendě, že by jej bylo možné považovat za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací ve smyslu § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Daný náklad tedy nemohl povinný subjekt po stěžovateli požadovat.

Vzhledem k tomu, že výše nákladů spojených s poskytnutím informací, resp. jejich mimořádně rozsáhlým vyhledáváním, stanovená povinným subjektem ve výzvě čj. PPR-36752-3/ČJ-2021-990810 ze dne 16. 11. 2021, neodpovídá nákladům ve smyslu výše uvedeného, postupoval nadřízený orgán v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a požadovanou výši úhrady snížil, tak jak je uvedeno ve výroku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Bc. Kateřina Blažková
ředitelka
kanceláře ministra vnitra

Vyřizuje:

oddělení podání osob
kancelář ministra vnitra

ROZDĚLOVNÍK:

DS:

Policejní prezidium České republiky
Strojnická 27
170 89 Praha 7
K čj. PPR-36752/ČJ-2021-990810
DS: gs9ai55